

Pridite v sredo na poslovlilni banket

V sredo bo poslovlilni večer, ki ga priredi naš narod v Clevelandu ljubljanskemu županu dr. Juriju Adlešiču. V Clevelandu hotelu bo slavnostni banket, ki se prične točno ob 8. uri zvečer. Tekom banketa bo tudi slovensko petje in igrala bo odlična godba.

Kdorkoli želi, da je navzoč pri banketu, naj se potruži za vstopnico in sicer najkasneje do torka popoldne v našem uradu, pri Joseph in Anton Grdina, v župnišću v Newburgu, pri Mr. Trčku na Holmes Ave. Odbor mora vedeti koliko udeležencev bo na banketu, torej se je določilo tork popoldne kot zadnji dan, da si preskrbite vstopnico. Glejmo, da bo udeležba častna, in čujmo, kaj nam ima gospod župan povedati, predno se poslovi od naše naselbine in odpotuje zopet proti domovini.

Vsak udeleženec banketa se bo tudi podpisal v posebno spominsko knjigo, katero ponese dr. Adlešič v domovino, kjer bo spravljena kot časten spomin na obisk predstavnika Slovenije v Zedinjenih državah.

Zanimive vesti iz življenja ameriških
Slovencev po številnih naših naselbinah

Dne 29. maja bodo imeli v slovenski naselbini v Denver, Colo., novo mašo, katero bo daroval Rev. Viktor M. Grabrian. To bo prva nova maša v ondotni naselbini. Novomašnik je bil rojen v Denverju, sin Petra in Ane Grabrian, ki je doma iz Preloke v Beli Krajini. Oba sta še živa. V družini je še drugi sin duhovnik.

Rev. Alojzij Medic je nastavljen kot pomožni župnik k slovenski cerkvi sv. Jurija v So. Chicagu. Rev. Andrej Svete pa je nastavljen kot pomožni župnik na slovenski župniji sv. Roka v La Salle, Ill.

Poznani rojak Joseph Grašek v New Yorku in njegova soproga sta praznovala 15 maja srebrno poroko.

V Chicagu je v bolnišnici umrla Mary Lagen, stara 54 let in doma iz Prekmurja. Stara je bila šele 28 let. Zapuščala dva sinova, dve hčeri in brata.

Iz Johnstowna, Pa., se poroča, da je tam umrl rojak Mihael Raspet, doma pri Rakeku. Star je bil 61 let. Žena mu je umrla leta 1926. Pokojni zapuščala tri

hčere, pet sinov in brata Jakoba.

Mrtvoud je zadel v Virginia, Minn., rojaka Martina Panjana, ki je bil star 57 let. Doma je bil iz Rosalnic v bližini Metlike. Zapuščala žena in odrasle otroke.

V Buenos Aires, Argentina, je jetika pobrala Mirka Rudeža, ki je bil star komaj 28 let. Pokojni je bil rojen v Rihembergu na Vipavskem. V Buenos Aires zapuščala žena in hčerko, v domovini pa mater.

V Ely, Minn., je preminul Mike Matessa, eden ustanoviteljev J. S. K. Jednote in oče Miss Barbare Matessa, prve pomočnice v glavnem uradu Jednote. V Ely zapuščala sinove Matta, Josepha in Georga ter hčere Agato, Katarino, Viktorijo in Barbaro. Ranjki je bil rojen leta 1861 v Bosiljenu in je prišel v Ameriko leta 1889.

V Pittsburghu je preminul rojak Frank Pugel, rojen v Kosezi pri Ilirski Bistrici. Tukaj zapuščala soprogo, sina, hčerko in brata, v stari domovini pa dve sestri, enega brata in več sorodnikov.

Euclid, pozor!

V torek večer, 24. maja, pridetja ljubljanski gospod župan dr. Jurij Adlešič in njegova gospa soproga Vera v naselbino Euclid, da se seznani z ondotnimi zavednimi rojaki. Sprejem bo pri fari sv. Kristine, v šolski dvorani. Bodite na mestu točno ob 7. zvečer. Gostoljubni rojaki v Euclidu bodo gotovo skrbeli, da bo sprejem kar najbolj odličen izraz slovenske zavednosti. Naj pride vsa slovenska naselbina v Euclidu na plan!

Relifni položaj

Columbus, Ohio, 22. maja. Državna zbornica nikakor ne bo tekom izrednega zasedanja dovolila mestom v državi Ohio, da odredijo nove davke, katerih svota je namenjena za podporo brezposelnim. Najti se bodo morali drugi viri za podporo. Državna zbornica trdi, da mesto Cleveland še ni izrabilo vseh virov, ki jih ima na razpolago, da dobi denar za brezposelne. Župan Burton je temu odločno oporekal, rekoč, da mestu celo primanjkuje denar za WPA dela, in je dosedaj mestna vlada jemala denar iz WPA blagajne, da je pomagala brezposelnim. Pa po povzroču, da ne more dobiti več WPA delavcev delo, in posledica bo, da pride še več ljudi na relif. Kot je videti državna postavodaja v Columbusu nima pravega smisla za kritični položaj, ki je nastal radi relifa.

Frank Mlakar umrl

V soboto večer ob 11:15 je po triletni bolezni umrl v St. Luke's bolnišnici dobro poznani rojak Frank Mlakar, po domače Klučkov France, star 50 let, stanujoč na 790 E. 154th St. Pokojni zapuščala tu žalujočo soprogo Katarino, rojeno Perušek in ki je doma iz Sodražice, dva sina, Franka in Karla ter več sorodnikov. Ranjki je bil doma iz Blok, kjer zapuščala sestro Marijo in druge sorodnike. V Ameriki je živel 31 let. Nad 29 let je bil zaposlen pri American Steel & Wire Co. Bil je član društva Ložka Dolina. Pogreb pokojnega se vrši iz hiše žalosti v sredo ob 8:15 v cerkev Marije Vnebovzete in na Calvary pokopališče pod vodstvom pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi. Naj bo pokojnemu vrlenu možu ohranjen blag spomin. Preostali družini naše globoko sožalje!

Zaostala plača

Lansko leto junija meseca je odšlo kakih 50 delavcev, ki so bili uslužbeni pri Cleveland-Worsted Mills Co., na štrajk. Kompanija jih je pozneje odpustila od dela, ker so bili aktivni pri unijskem gibanju. Vlada delavski odbor pa je te dni oddal razsodbo, da mora kompanija zopet sprejeti omenjene štrajkarje na delo in poleg tega izplačati zaostalo plačo. V soboto je sleherni delavec dobil \$50 v gotovini. Denar je izplačal zastopnik vlade Zed. držav, potem ko je denar iztirjal od prizadete družbe.

Mr. Edward H. Seitz

Letos kandidira za državnega poslanca države Ohio tudi naš mladi in inteligentni rojak Mr. Edward H. Seitz, sin Josephine Seitz iz 16213 Waterloo Rd. Seveda kandidira na demokratiškem tiketu. Avgusta meseca se vršijo primarne volitve in opozarjamo naše državljane že sedaj na kandidaturo Mr. Seitz.

Politikarji so poneverili milijon dolarjev

Waterbury, Conn., 22. maja. Državni pravdnik države Connecticut Hugh Alcorn je izposloval včeraj zaporno povelje napram podgovernorju države Hayesu, napram županu mesta Waterbury in 27. drugim politikarjem, napram katerim je velika porota naperila obtožnico, ki pravi, da so se omenjeni zarotili, da osleparijo mesto Waterbury in davkoplačevalce za en milijon dolarjev in več. Vsi obtoženi so aktivni republikanci, ki so izrabljali svojo politično moč v privatne dobičke.

Listnica uredništva

Ta notica je namenjena onemu falotu, ki se je podpisal kot član direktorija S. N. Doma v sobotni številki "E." Sram ga je tako, da se ne drzne priti s svojim imenom na dan. Vi, član direktorija S. N. Doma, če imate pogum, podpisite se! Vi lažete o osebah, dočim lastno osebo zakrivate! Če ste mož in niste hinavec, lopov, falot, podpisite se! In ko zvemo za vaše ime, boste odgovarjali na sodniji Zedinjenih držav za vaše lažljivosti! Veste, vi falot, direktor S. N. Doma, če ste v resnici direktor, da psovati zna vsak tepec, pametno pa zna napisati le človek, ki kaj premišli! Torej, falot, direktor S. N. Doma, na dan z imenom, saj ste menda slovenski sin, vas ne bo sram skrivati se v umazanem pritličju Enakopravnosti! Kot mož, povejte nam kdo ste, potem vam bomo pa dali vso priliko, da dokažete na sodniji Zedinjenih držav, da imate prav, kar trdite. In če tega ne storite, vi, direktor S. N. Doma, ste ničvreden lopov, hinavec in lažnik! Torej, imate priliko oprati svoje ime, če imate sploh kako ime!

Katarina Rejc

Pretekli petek zjutraj je po dolgi in mučni bolezni preminula dobro poznana Katarina Rejc, rojena Cerar, po domače Čiflova Katie. Stara je bila 48 let, stanujoča na 15622 Holmes Ave. Tu zapuščala žalujočo soprogo Gregorja in tri hčere: Katarina, poročena Polevski, Sophie, omožena Zupan in Ana. Zapuščala tudi mnogo drugih sorodnikov. Ranjka je bila doma iz vasi Stanica pri Ljubljani, kjer zapuščala brata Lojza in Lovrenca in druge sorodnike. V Ameriki je živel 28 let. Bila je članica društva sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. J., društva Marije Vnebovzete št. 103 J. S. K. J. in podružnice št. 10, od Slovenske ženske Zveze. Bila je tudi delničarka Slovenskega doma na Holmes Ave. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v torek zjutraj ob 8:15 v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda. Bodi ranjki dobri in blagi ženi ohranjen časten spomin. Preostalim sorodnikom naše globoko sožalje!

Ubit v nesreči

V East Pittsburghu, Pa., je bil v nesreči ubit Peter Griefenstein, star 39 let. Tu zapuščala očeta, brate in sestre. Bil je dobro poznan med našimi ljudmi. Truplo bo pripeljano v Cleveland, kjer se bo vršil pogreb v sredo ob 2. uri popoldne iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Preostali družini naše sožalje!

Špansko zlato

Perpignan, Francija, 22. maja. Španska socialistična vlada je včeraj poslala preko francoske meje 24 trukov, ki so bili na loženi z zlatom. To je premoženje španske socialistične vlade. Zlato je namenjeno v Francijo, da se ga iz Francije pošlje v Ameriko. Vrednost odposlanskega zlata se računa na nekako tri milijone dolarjev. Odpošiljatev zlata iz španije pomeni, da je španska lojalistična vlada dognala, da ne bo dolgo več vztrajala.

Naši novi državljani

Pretekli torek je bilo na zvezni sodniji v Clevelandu podarjeno ameriško državljanstvo sledečim našim ljudem: Stefan Loparič, Frank Muza, Margaret Jamnik, Nick Kresojca, Mari Magdalene, Jennie Strniša, Josephine Živoder, Rose Schauer, Peter Rojc, Rose Vukašič, Johana Suser, Frank Kenik, Mary Herbst, Alojzija Krašovec, Terezija Janc, Rose Jesel, Mary Dolinar, Paul Kukovac in Ivana Barbiš, skupaj 19 novih državljanov. Zadnjič izkazanih 106, danes 19, skupaj 125 novih ameriških državljanov v letošnjem letu, katerim vsem iskreno čestitamo!

Smrtna kosa

V nedeljo zvečer je po dolgi in mučni bolezni preminul dobro poznani naš rojak John Lunder, star 74 let, stanujoč na 12602 Carrington Ave., v West Parku. Pokojni zapuščala tu štiri sinove, Johna ml., Josepha, Franka in Louisa ter hčerko Agnes, poročeno Kitko, dva brata, Jakoba in Josepha. Slednji živi v Warren, Ohio. Pokojni je bil rojen v vasi Velika Slevica, pri Velikih Laščah, kjer zapuščala brata Antona in Markota, sestro Marijo in druge sorodnike. V Ameriki je živel 40 let. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj iz hiše žalosti v cerkev Marijinega Oznajenja in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zele in sinovi. Naj bo ranjkemu mirna ameriška gruda. Preostali družini in sorodnikom pošiljamo naše globoko sožalje!

Otroci na cestah

Od preteklega četrтка pa vse do nedelje se je ponesrečilo v Clevelandu nič manj kot 28 otrok, ker so se igrali z žogami ali drugimi igračkami na odprtih cestah, kjer vozijo avtomobili. Vsi ti otroci se nahajajo v bolnišnicah in bodo ostali poškodovani za vse življenje. Če bi starši malo bolj pazili na otroke, ki vse to bilo nepotrebno.

K molitvi!

Članice društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ so prošne, da pridejo k molitvi za pokojno Mary Mahnič, katere truplo leži v A. Grdina mrtvaški kapeli. Molitev se prične danes ob 2. uri popoldne. Jutri zjutraj naj se pa vse članice udeležijo pogreba.

John Lewis se zopet obrača k Rooseveltu.
Včeraj je imel važno posvetovanje v Beli hiši. La Folletteova tretja stranka je mrtva

Washington, 21. maja. John Lewis, načelnik C. I. O. gibanja v Ameriki, je včeraj obiskal predsednika Roosevelta, s katerim sta imela skupno kosilo. Lewis je dognal, da brez Roosevelta njegova stranka ne more naprej.

Značilno je, da je Lewis daljša gledal Roosevelta od strani in ga od časa do časa celo napadal, dočim je bil prvotno njegov najboljši prijatelj. Lewis je mislil, da je več kot predsednik, toda zadnje volitve v Pensilvaniji so pokazale, da ima Roosevelt prav in je Lewis na krivem potu.

To je sedaj Lewis tudi priznal s tem, da je šel v Belo hišo in povedal predsedniku, da bo z naprejš trdno stal ob njegovi strani. Obenem se pa tudi predsednik Roosevelt zaveda, da brez Lewisove pomoči demokrat-

ska stranka ne more zmagati jeseni v Pensilvaniji.

Lewis kontrolira v Pensilvaniji nekako 500,000 glasov. Ti so absolutno potrebni za zmago demokratov. Oba, Lewis in Roosevelt sta dognala, da brez teh 500,000 glasov demokratska stranka ne more zmagati.

Toliko je sedaj gotovo, da bo imela demokratska stranka v jeseni solidno podporo vseh delavskih organizacij. Pristaši Lewisa bodo glasovali za demokrate in enako tudi pristaši American Federation of Labor.

William Green, predsednik A. F. of L. je izjavil, da njegova stranka ne more ničesar pričakovati od republikancev, torej mora glasovati z demokrati. Tretja stranka pa, katero je te dni ustanovil LaFollette, je umrla, že v nekaj dneh po ustanovitvi. Vsi so ji obrnili hrbet in LaFollette je ostal sam.

Francija in Anglija svariti Mussolinija, da bo oslal sam, ako gre predalet v svojih zahtevah

Parsi, 20. maja. Ker Italija skuša, da uniči prijateljstvo, ki obstoji med Francijo in Anglijo, je francoska kot angleška vlada danes obvestila laško vlado, da nikakor ne sme računati na nespornost med Anglijo in Francijo.

Obenem se zagotavlja, da je Francija precej jasno povedala Italiji, da je konec pogajanj med Italijo in Francijo radi prijateljske pogodbe. Očividno je, da je doživel Mussolini političen poraz in je sedaj od njega odvisno, kaj bo naredil v bodoče.

In posledica vsega tega je, da je danes vojna nevarnost v Evropi večja kot je bila, predno se je podpisala "prijateljska pogodba" med Italijo in Anglijo.

Ako ne pride do sporazuma med Francijo in Italijo, znajo nastati zle posledice.

Ob istem času se poroča, da je angleški poslanik v Rimu obiskal včeraj laškega ministra za zunanje zadeve, kateremu je precej točno povedal, da je angleško-laska prijateljska pogodba brez pomena, ako ne sklene Italija enake pogodbe s Francijo.

Včeraj je tudi izjavil francoski ministerski predsednik Daladier, da je Francija zmožna braniti svoje meje proti vsem sovražnikom in napadalcem. Te besede so značilne. Besedo imata sedaj Hitler in Mussolini.

Državljanška šola

Šola za ameriško državljanstvo, ki se je vršila od lanskega septembra v javni knjižnici na 55. cesti in St. Clair Ave., bo v kratkem zaključena. Pouk v tej šoli se vrši samo še 26. in 27. maja ter 2. in 3. junija. Učence in učence se prijazno opozarja, da ne zamudijo nobenega večera. S poukom se zaključuje v petek 3. junija in se potem ne bo vršil pouk vse do zadnjega tedna v septembru. Za morebitne nasvete o državljanstvu se pa lahko vsak čas zgledate v uredništvu "Ameriške Domovine."

Smrtna kosa

V mestni bolnišnici je umrla v nedeljo Mrs. Mary Loop, 1036 E. 61st St. Pogreb se vrši v torek zjutraj iz A. Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda.

Nov grob

V soboto je preminula Mrs. Katarina Tišler, stara 62 let, 1767 E. 33rd St. Doma je bila iz Vinkovca v Slavoniji. Pogreb se vrši v torek zjutraj iz hiše žalosti pod vodstvom A. Grdina in Sinovi.

Pridite k pogrebu

Članice društva Marije Vnebovzete št. 103 J. S. K. J. so prijazno prošne, da pridejo k pogrebu pokojne sestre Katarine Rejc. Pogreb se vrši v torek ob 8. uri iz hiše žalosti na 15622 Holmes Ave.

Mestna hiša v Euclidu

Župan Simms iz Euclida je naznanil, da bo nova mestna hiša v mestu Euclidu pripravljena za poslovanje 1. junija. Prvi urad mestne vlade Euclida, ki se bo preselil v novo poslopje, je policijski urad, ki je sedaj nastanjen v poslopju, kjer se mora plačevati najemnina. Nova mestna hiša v Euclidu je veljala \$100,000. Načrt za njo je zasnoval bivši župan Charles Ely. Poslopje je bilo zgrajeno s pomočjo WPA delavcev in je v resnici veličastna stavba. Uradna selitev vseh mestnih uradov se vrši 8. junija.

Popravek

Pri zahvali Mike Bukovnik je pomotoma izostalo ime Miss Mimmie Romeck, kateri gre najlepša zahvala za darovani venec.

Burton ne bo governer

Župan mesta Clevelanda Harold Burton je včeraj odločno izjavil, da pod nobenim pogojem ni kandidat za governorja države Ohio. Rekel je, da je popolnoma zadovoljen z županskim uradom v Clevelandu.

K molitvi

Članice društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ naj pridejo k molitvi za pokojno sestro Mary Mahnič danes popoldne ob 2. uri v Grdinovo kapelo, in v torek naj se udeležijo pogreba in maše, ki se vrši v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti.

Odobrili milijon

Državna postavodaja v Columbusu je preteklo soboto odobrila predlog, da se plača iz državne blagajne \$1,000,000 za nove bolnišnice. S tem ne bo samo pomagano revnim bolnikom, pač pa bo tudi precej delavcev dobilo delo.

Pogreb Mrs. Mary Mahnič

Pogreb pokojne Mrs. Mary Mahnič se vrši v torek ob 8. uri zjutraj iz mrliške kapele A. Grdina in sinovi.

Pokojni Zadnik

V petek večer je naglo preminul v St. Luke's bolnišnici poznani Jakob Zadnik, star 42 let, stanujoč na 13701 Benwood Ave. Tu zapuščala žalujočo soprogo Jennie, rojeno Klun in dve hčeri, Elsie in Olga ter sestro Antonijo, poročeno Novak. Ranjki je bil rojen v vasi Kozjane, fara Vavolje na Primorskem, kjer zapuščala dve sestri, Marijo, poročeno Medved in Ursulo poročeno Fatur. V Ameriki je živel 18 let. Bil je član dr. Na Jutrovem št. 477 SNPJ in društva Danica št. 34 SDZ ter delničar Slov. del. dvorane na Prince Ave. Pogreb se vrši v torek zjutraj ob 8. uri iz hiše žalosti v cerkev sv. Lovrenca in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Naj bo ranjkemu mirna ameriška zemlja. Preostali družini naše globoko sožalje!

Zrakoplovna pošta

Malokateremu je znano, toda resnica je, da prinaša dnevno 19 zrakoplovov pošto v Cleveland. Približno pride dnevno 30,000 pisem v Cleveland, ki so poslana po zrakoplovni pošti.

Smrtna kosa

Sinoči je preminul rojak Martin Butala, 18110 Neff Rd. Pogreb bo vodil August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 120, Mon., May 23, 1938

Lačni morajo jesti

Tako se je godilo, končuje kongresman Burdick, v vsej zgodovini človeštva. Rim ni bil porušen po notranjih, pač pa po zunanjih sovražnikih. Kadar skopost, izkoriščanje in manija po vedno večjem bogastvu prevzame človeka ali narod, ki je na kontroli vlade, postanejo ljudje žrtve izkoriščanja propalega družabnega stanja. In kadar so sile enake manije dovolj dolgo na svojem delu, da povzročijo trpljenje in katastrofo večini, dočim jih je nekaj postalo uspešnih v življenju, tedaj naenkrat nastane gibanje, da se naredi konec sredstvom, potom katerih so maloštevilni pridobili pod kontrolo vse bogastvo dežele. Zgodovina deluje počasi, toda je toliko bolj sigurna.

Mi kongresmani bi morali videti to pisanje na zidu. Pred nami so konkretna fakta. V Zedinjenih državah je danes trinajst milijonov in petsto tisoč brezposelnih, ki bi vsi radi delali. Privatna industrija je priznala, da lahko sprejme le 3,000,000 teh ljudi na delo. Naša naloga torej ni, da bi ugodili zahtevam privatne industrije, da zaključimo svoje zborovanje in gremo domov. Nekaj veliko bolj važnega nas čaka. Mi smo tu, da pretežiramo onih 10,000,000, ki nikakor ne morejo dobiti zaslužka. V vsakem letu je vedno več delavcev brez dela. Vsako leto se izšola več mladih fantov in deklet, ki kljub svoji izobrazbi nikjer ne morejo dobiti zaslužka.

In tako smo prisiljeni priti do zaključka, ako sploh znamo še kaj misliti, da je ta brezposelnost položaj permanentna zadeva med narodom. Ako se zavedamo, da se bo število brezposelnih množilo od leta do leta, tedaj vidimo pred seboj sveto nalogo, da odpravimo tak položaj, predno pride katastrofa. Ne smemo se obotavljati, pač pa moramo rešiti najbolj pereči problem.

Predsednik Roosevelt ima seveda najboljše namene, ko je priporočil kongresu, da dovoli štiri milijarde za preživljanje brezposelnih. Te milijarde bodo povzročile, da brezposelnost ne bodo umrli od lakote. Toda tudi te milijarde ne bodo rešile položaja. Kajti denar gre samo za najbolj nujno podporo in denar gre delodajalcem, da plačujejo onim, ki še delajo. Ostali sicer ne bodo takoj umrli, toda počasi umirajo. WPA delavci bi radi več delali v naših industrijah in bi bili zadostno plačani, da zopet zavzamejo ono družabno stališče, ki jim gre kot ameriškim državljanom.

Končno pa tudi posojila ne pomagajo trgovcem. Posojilo je zamašitev sile, toda to posojilo ne bo plačano, ako trgovci ne dobi denarja od odjemalcev, in če posojilo ni plačano, trgovina propade. Predvsem je treba, da dobi kongres, kot zastopnik naroda popolno kontrolo nad narodnim premoženjem, zlasti nad denarno vrednostjo. Ta kontrola nam gre po določenih zvezne ustave. Enkrat za vselej moramo odpraviti pravico, katere se poslužujejo maloštevilni, da kontrolirajo ves narodni denar za svoje lastne dobičke. Pravico odpraviti to kontrolo ima kongres Zedinjenih držav.

Ogromne banke v Zedinjenih državah imajo danes vso kontrolo nad denarjem, nad ljudskim denarjem. Pet bank v mestu New York samem kontrolira \$8,000,000,000 ljudskega denarja. Pri tem se poslužujejo vladnega kredita, in ta kredit primora narod, da plačuje \$15,000,000,000 obresti na leto, kar je več kot skupni produkt farmerjev in delavcev v zadnjih šestih letih. Plačevati relief ne bo nikdar prineslo boljših časov. Ljudje morajo toliko zaslužiti, da kupujejo vse, kar je za življenje in udobnost. V Ameriki je danes 65,000,000 ljudi, ki nimajo nobene nakupovalne moči, pač pa so direktno ali indirektno odvisni od reliefa. Ali si morete 65,000,000 ljudi izposoditi kak denar? Pojdite v banke in vprašajte! Smejali se vam bodo. In groza pri tem je, da so si banke same prisvojile to pravico odrekati posojila in kontrolirati denar, namesto, da bi kongres vršil to delo. To ni ameriški način vlade, to je vlada maloštevilnih, ki mora propasti, ako kongres ne stori svoje dolžnosti.

Končno pogledjmo, kaj nam je nekoč povedal naš veliki demokratski vođa Thomas Jefferson, ko je dejal: "Prisegel sem pred oltarjem Boga neprestano sovraštvo napram vsaki obliki tiranije, ki se izvaja nad človeško mislijo. Jaz sem za svobodo govora in za svobodo čiasopisja. Nasprotujem vsaki sili, zagovarjam pa razum. Ljudstvo ima ob vsakem času pravico pritožiti se zoper svojo vladno, ako slednja ne vrši svojih dolžnosti, kakor so predpisane v ameriški ustavi.

Kaj pravite?

Mislili smo, da smo napravili ljubljanskemu županu dr. Adlešiču in njegovi soprogi dostojen sprejem. Toda zdaj, ko vidimo, kaj vse je žrtvovala Ljubljana, ki se je spomnila ameriških Slovencev in ameriških oblasti s tolikimi dragocenimi darili, se nam zdi, da smo storili še vse premalo za sprejem naših odličnih gostov. Visoka gosta in zaeno naša nepozabna domovina nam bodo oprostil, saj bodo vedeli, da je vse, kar smo storili, prišlo iz sree, in kar je bilo v danih razmerah mogoče.

BESEDA IZ NARODA**V Newburgu smo lepo sprejeli ljubljanskega župana**

Cleveland (Newburg), O., — Dne 16. maja ima newburška naselbina zopet zaznamovati velik dogodek, ki bo zapisan v zgodovini naše naselbine. Kakor je bilo še vselej, kadar je došel kak odlični gost v našo naselbino, tako je bilo tudi sedaj, ko nas je obiskal župan bele Ljubljane, dr. Juro Adlešič s svojo soprogo.

Že pred sedmo uro zvečer so se ljudje zbirali, praznično oblečeni in nestrpnost čakali trenutka, da pozdravijo sina slovenskega naroda, predstavnika Slovencev iz same Ljubljane.

Krog osmih zvečer sta naša maršala Louis Gliha in Joseph Globokar postavila v vrsto naše krožke, dekleta v sijajnih uniformah, od podružnic št. 15 in 47 SZZ. Godba od sv. Lovrenca je stala pripravljena, na stotine ljudi je zrla na ta prizor. Častni špalir je bil postavljen od župnišča do dvorane. Kar naenkrat se oglasi trobenta, boben zadoni, godba zaigra in prikaže se dr. Juri Adlešič v spremstvu g. kanonika Omana, misijonarja Vodvška, Rev. Julija Slapšaka, Rev. Louis Baznika in še drugih gostov. Odlični gostje korakajo v dvorano, kjer je bila že polna dvorana občinstva.

Rev. Juri Slapšek kot stoloravnatelj pozdravi visoka gosta dr. Adlešiča in njegovo soprogo. V lepih besedah pomen današnjega večera. Nato nastopi naš mladinski pevski zbor Črički pod vodstvom g. Ivana Zormana. Ti naši mladi so tako lepo zpeeli osem pesmi, da so želi prav zelo tople aplavze. Res, krasen je bil njih nastop. Tako je zopet ta naša mladina pokazala s svojimi glasovi, da je še naša, slovenska. Gotovo je to petje ugajalo visokim gostom.

Nato Rev. Slapšek predstavi moža, ki je najbolj znan v naši naselbini in tudi zmožen govornik, Jakoba Resnika, ki je s svojim nastopom in besedo žel buren aplavz. Pozdravil je odlična gosta v imenu naše naselbine. Dr. Adlešič mu je segel v roko in se mu toplo zahvalil.

Nato so nastopili naši fantje Serenaders, ki so zapeli eno angleško in eno slovensko pesem v veliko zadovoljstvo vseh navzočih.

Nato pridejo na oder tri deklice: Dorothy Lindič, učenka 7. razreda deklamira krasne besede in izroči gospej Adlešič lep šopek cvetlic, za kar je dobila od gospe županje prisen objem in poljub.

Nato stoloravnatelj predstavi Mrs. Ano Gliha, da govori v imenu newburških žena. Mrs. Gliha je tudi ugajala gospej Adlešičevi, ki je govornico obljela in poljubila v znak hvaležnosti do vseh žena.

Nato je bil govor g. kanonika Omana, kot zna govoriti le ona, resno in šaljivo. Tako se je zgodilo, da smo imeli navzoč ljubljanskega župana in ljubljanskega kanonika, torej se je spodobilo, da smo privedli sprejem ljubljanskemu županu in njegovi soprogi. Saj nam je Ljubljana dala kanonika v naši naselbini, na kar se lahko reče: trikratni živjijo!

Nato g. kanonik Oman predstavi najprej ženo (ladies first) gospo Vero Adlešič. Reči moram, da je gospa županja tako pristržno govorila, da se je vsem navzočim takoj priljubila. Tišina je vladala v nabito polni dvorani. Saj je bil ta govor največ namenjen

ženstvu, pozdravi od naših ljubih mamic iz stare domovine, pozdravi od naših gričkov in homceev, dolin in livad, kjer rastejo marjetice in spominčice. Pozdravi od naših planin in naših gričkov, kjer stojijo bele cerkvice in rastejo šmarnice. Res, iskren in v sree segajoč je bil govor gospe županje.

Potem pa g. kanonik predstavi župana dr. Adlešiča, ki je imel dolg nagovor. Njegovih besed ne bomo nikdar pozabili. Doma so mu rekli, da gre v tuji svet, pa vidi tukaj vse tako lepo domače, vsa govorica, petje, vse, vse naše domače slovensko. Dr. Adlešič je primerjal clevelandsko naselbino drugi beli Ljubljani. Omenil je sprejem na postaji ob njegovem prihodu, kjer je bilo navzočih kar pet slovenskih očetov. Ne bo pozabil sprejem v pristrčni domači besedi sredi milijonskega ameriškega mesta. Divil se je našim lepim narodnim domovom, našim lepim cerkvam, slovenskim napisom na trgovinah. To ni tučina, to je kakor naša slovenska domovina.

Gospod župan nam je priporočal, zlasti pa naši mladini, da ostanimo zvesti očetom in materam, naj vedno obdržimo prijateljsko vez z staro domovino.

Njegov govor o napredku Jugoslavije in njenem razvoju nam je vsem ugajal. Tudi navzoči smo se počutili ta večer domače, kot bi se nahajali v lepi Sloveniji. Zato pa sprejmite, gospod in gospa Adlešič, najiskrenejše pozdrave od vseh za vaš prijateljski obisk. Newburška naselbina vam je hvaležna za te prijetne ure. Kadarkoli se bosta spomnila na Ameriko, spomnila se tudi na naš Newburg, na naše ameriško Novo mesto. Kadar se vrnete domov, pozdravite tam naše brate in sestre. Povejte jim, da smo še vedno v duhu z njimi. Tukaj živimo kot svobodni ameriški državljani, toda smo še vedno bratje in sestre z onimi preko širnega oceana.

Ta večer v vajini družbi, go spod in gospa Adlešič, nam bo ostal globoko v srčnem spominu in ta dogodek bo zapisan v knjigi naše zgodovine. V imenu odbora mi je bilo naročeno, da se javno zahvalim vsem udeležencem, ki so se odzvali našemu klicu. Samo mala notica v pondeljek v Ameriški Domovini in v cerkvi v nedeljo je zadostovalo, da ste prišli in napolnili dvorano. Hvala vsem in le tako držimo skupaj tudi v bodoče. Pozdravljeni!

Anton Meljač

V spomin Juliji Koračin

Ko bi Ti vedela, kako Te Tvoj ljubljani soprogo ogleduje na mrtvaškem odru! Najraje bi bil odšel s Teboj, da bi ostala tudi po smrti združena za vedno. Mi vidimo njegovo žalost. Vidimo tudi žalost Tvojega očeta in matere, ki sta izgubila svojo prvo-rojenko. Vam očetom in materam je dobro znano, kako ste ljubili svojega prvega otroka, posebno še, če vam je bil ta udan v pokorščini. In jaz sem osebo poznal Julijo Koračin, roj. Bizjak in vem, kako je bila vedno pridna, ubogljiva in prijazna. Ona je dobro vedela, kako je treba živeti po 4. božji zapovedi.

Draga Julija! Tvoja lica so mrzla, Tvoje roke ovenele, Tvoje srce je nehalo biti. Edino Tvoja blaga duša vidi, kako plakata oče in mati in soprogo. Kot prvorojenka v družini, si kazala pot lepega življenja svojim sestram

ki danes obhajata 35 letnico srečnega zakonskega življenja. Ta pomemben dogodek praznujeta s tem, da sta se odpeljala za en teden v Washington, D. C. in v New York. Številni prijatelji jima želijo še mnogo srečnih in zdravih let v krogu svojih pridnih otrok.

in bratom. Toda smrt ne izbira in ne vpraša. Tako mlada si se morala ločiti od svojega ljubljeneega soproga, od staršev, od bratov in sester, od številnih prijateljic in prijateljev. Zaspala si za vedno. Nekaj manj kot devet mesecev srečnega zakonskega življenja si stopila v nebeške višave. Tvoj ljubci soprogo je storil vse v njegovi moči, da bi Te otel smrti. Toda Bog ni tega dopustil v svoji preudarnosti. Zdaj preostaja edino še to, da se enkrat združite nad zvezdami, kjer boste uživali večno srečo za vselej.

V imenu vseh prijateljev in znancev Ti želim, draga Julija, da počivaš v miru, preostalih sorodnikom pa izražam naše globoko sažaleje.

Frank Stemberger.

DODATNA ZAHVALA

V sporočilu nabranih darov, se je pomotoma vrnila neljuba pomota. Izpuščeno je bilo ime podružnice št. 25 SZZ, in zahvala gre Mrs. Perpar, ki je nabrala \$7.00. Iskrena zahvala.

Ida Brožič.

IZ DOMOVINE

—Kamen z drevesa mu je Žužemberku so popravljali občinsko cesto. Med delavci je dobil glavo. V Zagredu pri bil zaposlen tudi 18-letni ce-starjev sin Franc Gerl iz Zagradca. Ko so te dni razstreljevali skale, je debel kamen priletel nesrečnemu Gerlu s tako silo na glavo, da mu je zdrobil. Fant je bil takoj mrtev. Dogodek je zelo pretresel vse občane, ki sočustvujejo s prizadeto rodbino.

—Samomor Slovenca v Zagrebu. Te dni se je obesil v Zagrebu Josip Koren, doma iz St. Petra pod Svetimi gorami. V smrt ga je pognala huda živčna bolezen kot posledica pijančevanja. Koren je bil vsak dan pijan, grdo je ravnal z ženo in otrokom, katerima je grozil, da ju bo zaklal. Zaman si je žena prizadevala odvrti ga od pijančevanja. Mož je padal globlje in naposled ga je žena zapustila. S seboj je vzela tudi otroka. To ga je potrdilo da si je pretrgal nit življenja.

—Na Primskem pri Kranju se je dogodila žalostna nesreča, ki je zahtevala življenje splošno priljubljenega in zelo pridnega hlapca Alojzija Fendeta, starega 47 let. Okrog 9. dopoldne se je mudil na sklednjo, kjer je razmetaval krmo. Pod njim pa so se nenadoma

vrle deske. Padel je precej globoko na cementna tla in do bil pri padcu hudo rano na glavi. Domači, ki so takoj prihiteli, mu niso mogli več pomagati. Poklicali so sicer zdravnika iz Kranja, ki pa je mogel ugotoviti le neizbežno smrt. Župnik iz Kranja g. Peček je ponesrečenemu hlapcu podelil sveto poslednje olje. Nesrečni hlapec je kmalu po padcu izdihnil. Bil je zelo priden in pošten, zaradi česar so ga imeli vsi radi.

—Na Bučki pri Krškem je umrla Komljančeva mama v starosti 78 let. Bila je žena in mati, kakršne vzgaja živa vera. Od 9 otrok jih živi še šest. Vsi so že preskrbljeni. Eden je duhovnik-župnik v Prečni. Ena hči je učiteljica, druga poštarica; dve sta omoženi. Najmlajši sin Ludvik gospodari na domu. Mnogo je trpelja v življenju.

—V Mariboru je umrl Peter Lapornik, učitelj v pokoji.

—Na Mirni je umrla Pavla Arko, poštna upravnica.

—100-letna Prekmurka je umrla. Te dni je preminula v Čepincih Terezija Bečkarjeva, rojena leta 1838. Štela je torej 100 let. Živela je zelo skromno. V vsem svojem življenju ni bila nikdar bolna. Le zadnje tedne je oslabela, vendar je bila pri zavest do zadnjega. Bila je zelo pobožna žena in je dala na svoje stroške postaviti v vasi lep kamenit križ.

—Žalosten konec bivšega bogatega Prekmurca. Menda vse Prekmurje je poznalo Aleksandra Županeke ali z drugim imenom Ružo Šandorja, ki je svoječasno prinesel iz Amerike mnogo dolarjev in jih lahkomi-selno zapravil v kratkem času. Ko ni imel več denarja, je postal občinski ubožec in kot tak je pred dnevi na sejmu v prekmurskih Križevcih beračil. Za naberačeni denar si je privoščil šmarnice ter se nato odpravil proti domu. Ko je ponoči prišel na brv Male Krke pri Šalovcih, je omahnil v potok in utonil.

—V Ljubljani je umrla Ivanka Drašler roj. Čepon, soproga gostilničarja in mesarja na Vrh-niki.

—V Ljubljani je umrl v Splošni bolnišnici postajenačelnik v pokoji Ljubomir Pezelj v starosti 56 let.

—Prihodnje leto dobijo vodovod v Kranj. V Predvdvor pri Kranju bodo imeli letos slovesnost blagoslovitve vodovoda. Kakor poročajo, bo še letos dograjen vodovod preko Predoslja do Kokrice, prihodnje leto pa iz Kokrice preko Kranja v Škofjo Loko.

Če verjamele al' pa ne

Stavim dva mernika fižola, da mi ne boste verjeli, kar bom tukajle napisal. Ampak jaz imam priče, dva naša naročnika, ki sta mi vso stvar povedala tako, kakor se je zgodila.

V petek opoldne sta sedela v svojem avtomobilu na Ontario in St. Clair cesti, da se premakne signalna luč, ko naenkrat zaženejo ženske, ki so hodile preko ulice, silen vik in krik. Prvi hip sta mislila naša rojaka, da je konec sveta tukaj. Ženske so prestrašene letele s ceste in tako presunljivo vpile prvi tenor in še nekoliko višje, kot bi vsaki posebej umrl mož in vseh deset otrok.

Tudi moški niso bili ravno v normalnem položaju in so bili nekoliko bolj živahni, ampak na pomagaje niso vpili, ampak so se bolj na smeh držali.

Pa kaj je bilo tako važnega? Nič drugega kot ena čista navadna plebejska podganca se je bila zmotila za par blokov in mesto tje za jezero, jo je udarila po bližnji na Public Square, ne vedoč, da je tako pohajkovanje po mestu strogo prepovedano živalim nižje vrste.

Seve, ko je vse vprek kričalo, se je začelo tudi podganici dozdevati, da je tukaj nekaj narobe, ali če še ni, da bo v kratkem, pa se je ustavila in se začela ozirati okrog, kam bi jo vili, da bi spoti ljudem in varnostnim organom, ki strogo pazijo, da vlada po mestu vzoren red in disciplina.

Slučajno se je pa ustavila pri nogi nekega moškega, ki je tam stal in ki še ni imel sreče, da bi bil opazil vzrok nenavadnega razburjenja. Prav takrat se pa obrne signalna luč in avtomobili se premaknejo. Podganca začuti, da se bo zdaj odločil njen biti ali ne biti, pa naglo smukne pod hlačami in gori po nogi dotičnemu, za katerega nogo je za trenutek poiskala zakope.

O, križana gora, človek bi rad vedel, kako se je tisti trenutek počutil dotični, pod katerega hlačami je plezala podganca v višje sfere. No, kako se je počutil, je dal videti tudi drugim ljudem, ker namah je začel plesati čardaš in charleston, vzdigoval zdaj eno, zdaj drugo nogo in brcal na vse štiri vetrove sveta, da je bila že nevarnost, da mu bodo skočile iz hlače tudi noge, ne samo podganca.

No, ko je parkrat prav krepko sunil, je vendar vzela živalica to kot opomin, da ji je stanovanje odpovedano in da se mora seliti, ne v treh dneh, kot piše postava, ampak takoj. Nemilo je priletela iz hlače na cestni tlak, kar je pa ni oviralo, da ne bi pobrala svoj kožušček in jo pocedila doli proti jezeru, kjer ima najbrže svoje brezplačno stanovanje.

Kakor so prej ženske vpile, tako so se zdaj smejale in dotični, ki je bil dobil za par sekund tako visok in odličen obisk in deputacijo, je bil rdeč v obraz, nekaj od srčnih utripov, nekaj pa od sramu in se je naglo izgubil med množico. Ne verjamem, da je tisto noč potem ta človek spal brez hudih sanj.

Pri vsem tem je sreča samo ta, da se živalica ni odločila splezati kaki ženski po nogi. Joj in prejoj, če ne bi bila taka ženska zdaj že med angeljčki.

**Pridobivajte
člane za
S. D. Zvezo**

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV

Po nemškem izvirniku K. Maya

Pa kmalu pride ura, ko bo pravična kazen zadela tebe in vse tvoje zaveznike, roparje in morilce! Vaše ure so štete, kajti vaš vodja bô. podlegel temule pogumnemu effendiju!

Habulam se je zaničljivo zarežal.

"Naj ga le poišče!"

"O, našel ga bo!"

"Saj ne ve, kje ga je najti!"

"O, prav dobro ve!"

Zaslutil sem, kaj misli Jan-ko reči.

Omenil sem mu, da iščem vodjo roparske družbe, zloglasnega Žutega, in da vem, kje živi. Omenil sem mu Karanorman han v Šar planini za Tetovim.

Habulam in njegovi pomagači niso smeli zvedeti, da poznam Žutovo bivališče, posebno Sufef ne. Odkimaval sem Jankotu, pa zaman.

Vse bolj zaničljivo se je režal Habulam.

"Res je —?"

"Mar misliš, da ne vemo, kje živi vaš vodja? Sam pojdem z effendijem v Karanorman han in mu pomagam."

Zunaj je bilo —. Janko se ni zmenil za moja odkimavanja, ves se je razvnel, rad bi bil menda Habulamu pokazal, da se ga ne boji več.

Ta pa je napeto prisluhnil.

"Kara — nor — man han —?"

"??" je pravil počasi in posebno poudaril besedo norman.

"Kje pa je tak kraj?"

"V šar planini nad Tetovim. Tam živi vaš vodja."

"Kara — norman han —? Imenitno!"

Obrnil se je k Sufefu.

"Kaj praviš na to?"

In prezirljivo se je zakrohotal.

Ko je Janko povedal svojo skrivnost, se je lažikrojač naglo obrnil in ga napeto gledal. Na Habulamovo vprašanje pa se je tudi sam glasno zakrohotal.

"Da, imenitno —! Le naj gredo v Karanorman han in naj ga iščejo! Rad bi bil poleg in rad bi videl njihove dolge obraze, ko ne bodo nikogar našli!"

Njegovo obnašanje me je iznenadilo.

Mislil sem, da se bo prestrašil. Pa se je krohotal —. Tudi Habulam se je smejal —. Ni sta hlinila svoje veselosti, resnična je bila —.

Zakaj sta se smejala —? Ali nisem prav bral tistega imena?

Pred dobrim tednom, v Od-rinu je bilo, sem našel pri Ali Manahu, Barud el-Amazatove sinu, listič s skrivnostnimi, nerazumljivimi besedami. Razbral sem jih in zvedel, da vabi Hamd el-Amazat svojega brata Barud el-Amazata v Karanorman han. Iz raznih drugih okoliščin sem sklepal, da se nameravata brata sestati pri Žutem. Žuti je torej živel v Karanorman hanu. Tako vsaj sem bral to ime na lističu.

Žuti se je skrival, Žuti — Rumeni — je bilo gotovo le samo njegovo "bojno ime."

Kdo da je, kako da je njegovo pravo ime in kje živi, to so vedeli le njegovi najožji zavezniki in zaupniki. Habulam in Sufef pa sta bila brez dvoma njega najožja zaupnika. Zakaj se nista prestrašila, ko je Janko dejal, da pojdemo v Karanorman han —? Zakaj sta se režala —? Zakaj je Habulam tako čudno poudaril besedo norman —?

Ali Žuti ni živel v Karanorman hanu —?

Pa sliče vsaj se je moralo glasiti ime, to sem koj uganil. Ali sem res napačno bral —? Kara in han, ti dve besedi sta

bili menda pravilni —. Treba je bilo pogledati na listič.

Pa za ugibanje trenutno ni bilo časa, napisati sem moral poročilo o Habulamovih zločinih.

Pisal sem kar na kolenih, kakor orientalec običajno piše. Drugi so molčali, da me niso motili.

Murad Habulam je sedel k Sufefu, šepetala sta ter me porogljivo in škodoželjno gledala.

Ujezilo me je njuno obnašanje.

"Pojdi in zapreži!" sem naročil Jankotu. "Naložita svoje reči na voziček! Odpotovali bomo."

"Ali naj pripeljem konje pred hišo?" je vprašal Halef.

"Ne še! Pač pa poglej še enkrat v stolp! Nekaj drob-tin zastrupljenega jajčnika še leži v kotu, kamor smo ga vr-gli vrabcem. Zberi jih in prinesi meni! Morebiti jih bomo še potrebovali."

Bistroumni Halef me je koj razumel.

"Tudi škricelj z mišnico sem vtaknil v žep."

"Dobro je! Vidim, da je Habulam zelo dobre volje in celo na naš račun, kakor se zdi. Poskrbel bom, da ga bo smeh minil."

Janko in Anka sta šla pripravljat prtijago, Halef pa je prinesel nekaj koščkov jajčnika. Dovolj jih je bilo za kemično preiskavo.

Habulam me je v skrbah gledal.

"Effendi, čemu ti bodo?"

"Izročil jih bom v Skopljui sodnijskemu izvedencu in si dal potrditi, da je mišnica v jajčniku."

Prestrašil se je.

"Pa čemu —? Kaj nameravaš?"

"Marsikaj. Med drugim bi rad tudi tvojo veselost nekoliko ohladil."

"Veselost —? Misliš, ker sva se s Sufefom smejala?"

"Da! Vedi, da se ne dam za norca imeti!"

"Saj se nisva tebi smejala!"

"Komu pa?"

"Tistemu Karanorman hanu."

"Zakaj?"

"Ker o takem hanu ničesar ne veva."

"Ne —? Pa je Sufef včeraj, ko je bil še krojač Afrit, pravil, da ga pozna."

"Janko je govoril o nekem vodji, ki da živi v Karanorman hanu. In grozil nama je. Pa sva se smejala, ker ničesar ne veva o kakem vodji in še manj, da bi živel v Karanorman hanu."

"Tako —? Torej ničesar ne veš o Žutem?"

Vidno se je prestrašil.

"Ne. Jaz vsaj ne vem ničesar in tudi Karanorman hana ne poznam."

"Pa poznaš morebiti kraj, ki se sliče imenuje?"

Ostro sem ga pogledal. Po-žiral je in požiral, gledal v tla in odgovoril:

"Ne, ne poznam ga."

"Videti ti je, da spet lažeš! Prav nič se še nisi poboljšal! Mene ne boš varal!"

Bom že sam našel, kako je tistemu kraju ime."

Poiskal sem Hamd el-Amazatov listič in še enkrat natančno pogledal zagonetni stav-vek.

Turki pišejo z arabskimi črkami in kakor v arabskem, tako tudi v turškem pismu ni posebnih črk za samoglasnike.

(Dalje prihodnjič)

1938	MAY	1938
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAY

28. — Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ obhaja 25-letnico obstanka v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

28., 29., 30. — Prireditev novega Slovenskega doma v Euclidu v domovih prostorih.

28., 29., 30. — Praznovanje 11-letnice obstanka skupnih društev fare sv. Vida, na prostorih stare cerkve na Norwood Rd. in Glass Ave.

29. — Mladinski zbor "Kraljički," koncert ob 3. uri popoldne, zvečer ples, v S. N. Domu v Maple Heights.

29. — Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ praznuje 25-letnico društva v S. N. Domu na 80. cesti.

JUNIJ

5. — Desetletnica podružnice št. 21 SZZ v Jugoslovanskem narodnem domu v West Parku.

5. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ, piknik na Pintarjevi farmi.

5. — Bliss Coal Co. ima piknik na Stuškovi prostorih v Wickliffe, O.

12. — Piknik Slovenske mladinske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

12. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik pri Zornu na Bradley Rd.

12. — Slovenska godba Bled priredi izlet na Stuškovo farmo v Wickliffe, O.

19. — Večbalni krožek št. 47 SZZ blagoslovi zastavo popoldne v cerkvi sv. Lovrenca, zvečer ples v S. N. Domu na 80. cesti.

19. — Društvo Združeni bratje št. 26 SSPZ priredi piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe.

19. — Veik piknik Združenih mladinskih pevskih zborov na prostorih Društvenega doma v Euclidu.

26. — Farni piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih farmah.

26. — Podružnica št. 49 SZZ ima piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe.

26. — Slovenski dom, Holmes Ave., priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

JULIJ

3. — Društvo Danica št. 34 SDZ ima piknik na Joe Zorn prostorih na Bradley Rd.

3. — Piknik Mladinskega pevskega zbora Slavčki na Stuškovi farmi v Wickliffe, O.

10. — Zadrugi piknik na Močilnikarjevi farmi, ali piknik Slovenske zadružne zveze.

10. — Piknik mladinskega pevskega zbora Kanarčki na Zornovi farmi.

10. — Pevski zbor Sloga priredi izlet na Stuškove farme v Wickliffe.

17. — Zbor Slovan ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

17. — Društvo Vrtec št. 11 SSPZ ima piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe.

24. — Klub slovenskih groceristov in mesarjev ima piknik na Pintarjevi farmi.

24. — Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi piknik na Zornovih prostorih na Bradley Rd.

24. — Društvo Washington št. 32 ZSZ ima piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, O.

31. — Piknik skupnih društev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

31. — Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

31. — Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ, piknik na Stuškovi farmi.

AVGUST

7. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, piknik na Stuškovi farmi.

7. — Piknik župnije Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

14. — Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ priredi piknik na Joe Zornovi farmi na Bradley Rd. v Brooklynu.

14. — Društvo Napredek št. 132 JSKJ ima piknik na Stuškovi farmi.

SEPTEMBER

10. — Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

11. — Samostojna Zarja, 10-letnica, opera v avditoriju S. N. Doma.

12. — Pričetek konvencije S. D. Zveze v avditoriju S. N. Doma.

18. — Veliki koncert Združenih mladinskih pevskih zborov v S. N. Domu na St. Clair Ave.

21. — Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

25. — Podružnica št. 32 SZZ ima veliko plesno veselico v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd., Euclid.

OKTOBER

1. — Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

15. — Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ priredi vinski trgatve in ples v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St.

15. — Časna straža SDZ ima plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23. — Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

22. — 23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

29. — Društvo Carniola Tent 1288 TM, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

30. — Jesenski koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

30. — 25-letnica Slovenske za-

družne zveze v Slovenskem domu na Holmes Ave.; program popoldne in zvečer.

NOVEMBER

5. — Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12. — Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

13. — Samostojni pevski zbor Zarja, opera in ples v avditoriju S. N. Doma.

19. — Carniola Hive št. 493 TM, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

20. — Podružnica št. 25 SZZ priredi ples in igro ob priliki desetletnice obstanka. Prireditev se vrši v S. N. Domu na St. Clair Ave.

DECEMBER

17. — Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

31. — Društvo Zvon priredi zabavni večer v S. N. Domu na 80. cesti.

KAJ SE VSE ZGODI V ENI URI

Ena sama ura človeškega življenja dostikrat prinese še dosti več dogodkov, kakor pa ima ta ura minut. Kaj se vse lahko zgodi v tem kratkem "hipu," ki ga je človek časovno omejil s 60 minutami, kažejo na primer tile skrbno zbrani podatki: Eno samo uro se rodi na svetu 5,440 otrok, umrje po 4,630 ljudi; poroči se jih 2,400, 85 parov pa se loči. V eni uri obišče smrt 15 takšnih ljudi, ki jim vzame življenje nož ali krogla, to pa je mišljeno samo v civiliziranih državah. Zločina med divjnimi narodi so nam v veliki meri še neznana in je tudi skoraj nemogoče zbrati kaj zanesljivih podatkov. V eni uri predelajo na svetu 10,000 stotov bombaža in 3,000 stotov volne v blago. Sladkorja pridelajo v tem času 99,600 ton, pojemo pa ga v istem kratkem času 98,000 ton. V zrak poženejo kadilci za 1.5 milijona dolarjev tobaka v bori 60 minutah. V istem času popijemo 1.5 milijona litra vina, približno toliko piva in najmanj 50 milijonov skodelic kave. Mese pojemo v eni uri 3.6 milijonov ton, 30 milijonov ton kruha in 2.6 milijona jajc. Premoga izkopljejo ljudje v eni uri 122,000 ton. Vsako uro je pobitih 35,000 živali (mišljene so samo one, ki dajejo človeku mesno hrano). Iz zemlje spravijo v tem času 156,420 sodov raznega zemeljskega olja. Tretjino od tega predelajo v bencin. V teku ene ure je 700 novih avtomobilov.

V eni uri je oddanih 114,000 telegramov. Trgovci jih za svoje poslovne stvari ne oddajajo niti polovico in tako precej prevladujejo zasebna obvestila. Istočasno oddajo na poštah 1 milijardo 142 milijonov pism in dopisnic. Ena sama ura zahteva 25 milijonov dolarjev pošttnih pristojbin.

—Nagrajeni kmetovalci. V Rimu so imeli na praznik dela 1. t. m. posebno slovesnost tudi za kmetovalce in kolone. Oni, ki so bili pri posebnem natečaju razglašeni za najboljše kmetovalce, so prejeli posebne diplome in nagrade. Iz Julijske krajine so bili teh nagrad deležni Albina Černe-Laharnarjeva iz Tomaja, Miro Gerdovič iz Zadra in Pavle Valentič iz Divače. Posebne nagrade so prejeli oni, katerih rod živi na svoji zemlji najmanj že 100 let. Taki nagradi sta prejela poleg drugih Sima Dražičević iz zadrse pokrajine, katerega rod živi že 400 let na istem posestvu, in Ante Marinič iz Istre, ki je lahko za 100 let nazaj dokazal, da so njegovi predniki obdelovali isto zemljo kakor on sam.

—Trst. Pred nekó gostilno pri Sv. M. Magdaleni so našli nezvestnega 74 letnega Franca Gorjupa, težje ranjenega na glavi.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Kandidat za councilmana v mestni zbornici v Milwaukee, Mr. Frank Schneider, je bil pri zadnjih volitvah poražen samo s tremi glasovi večine. Če bi bilo malo več narodne zavesti v Milwaukee bi Mr. Schneider lahko sijajno prodril.

Dne 21. maja so Slovenci v Milwaukee slovesno sprejeli ljubljanskega župana dr. Adlešiča in mu priredili slovesen sprejem z banketom v šolski dvorani sv. Trojice. Dr. Adlešič je bil tudi sprejet od mestne vlade, ki je pod socialistično kontrolo, in so torej socialisti tako pokazali, da so mnogo boljši gentlemani kot pa laži-naprednjaki in bedaki v Clevelandu.

V Milwaukee je bil v avtni nesreči ubit 18-mesečni sin rojaka Ahčina, ki je tudi sam dobil pri tem težke poškodbe.

V Sheboyganu je umrl rojak John Kohnik, star 28 let. Rojen je bil istotam. Poleg soproge Mary zapušta še dveletno hčerko.

V bolnišnici v Red Lodge, Mont., je večmesečni bolezní umrla Barbara Kostellac, stara 55 let in rojena pri Karlovcu. V Ameriki je živila 30 let. Tukaj zapušta soproga, sina in hčer.

DNEVNE VESTI

Štrajk proti Ford kompaniji je nepostaven

Mexico City, 22. maja. V Fordovi tovarni v tem mestu se vrši že deset dni štrajk kakih 600 uslužbencev. Danes je pa vladni delavski odbor odredil, da je štrajk nepostaven in se morajo delavci vrniti na delo. Delavski vladni odbor pravi, da delavci pri Fordu nikakor niso sledili rednemu postopanju glede štrajka, da je bil štrajk odrejen na nepostavni seji in da se kompaniji ni naznanilo deset dni prej, da se bo začel štrajk, kakor zahteva postava. Delavci se morajo radi te odredbe vrniti tekom 2 ur na delo ali pa zgubijo delo pri Ford kompaniji za vselej.

Rusija ne sme v mednarodne delavske vrste

Oslo, Norveška, 22. maja. Eksekutivni odbor Mednarodne organizacije delavcev je odglasoval s 16 proti štirim glasovom, da nikakor ne sprejme ruskih delavskih unij v svoje vrste. Na zborovanju je bil navzoč tudi Matt Woll, podpredsednik American Federation of Labor, ki je povedal navzočim mednarodnim zastopnikom delavstva, da ameriško delavstvo odločno odklanja sovjetske — delavske sužnje, ki nimajo nobene svobode in pravice v Rusiji.

Norman Thomas zopet preganjan iz Jersey City

Jersey City, N. J., 22. maja. Direktor javne varnosti v tem mestu je ponovno zavrnil prošnjo Norman Thomasa, znanega socialističnega vodjo, da govori v tem mestu. Direktor Casey je izjavil, da bodo ljudje sami, in ne policija, izgnali Thomasa iz mesta, ako bo skušal nastopiti v javnosti. Tisoče državljanov v Jersey City se je izjavilo, da pod nobenim pogojem ne bodo trpeli, da bi imel Thomas govor v njih mestu. Kakih 5,000 vojaških veteranov je pripravljenih, da vržejo Thomasa iz mesta, ako bi slučajno kljub prepovedi hotel govoriti v mestu.

Zmaga novega deala v državi Oregon

Portland, Ore., 22. maja. Kdor misli, da je novi del mrtev in da predsednik Roosevelt nima več vpliva med narodom, se zelo moti. Ponovne in ponovne volitve po posameznih državah pričajo, da ima novi del predsednika Roosevelta še vedno največje zaupanje pri povprečnem Amerikancu. Včeraj so se vršile tu primarne volitve, ki so dokazale, da je narod z Rooseveltom. Henry Hess, ki je bil kandidat za governorja, in ki je podpiral predsednika Roosevelta, je dobil večino nad nasprotnim demokratskim kandidatom, ki ni bil pristaš novega deala. Hess je zmagal 2:1. Zmagali so tudi vsi ostali kandidati, ki so šli v boj za ideje predsednika Roosevelta, dočim so bili vsi nasprotniki poraženi.

Računi za vodo

Večkrat smo že pisali, da namerava mestna zbornica zvišati račune za vodo. Toda councilmani se bojijo glasovati o tem, ker mislijo, da bodo poraženi pri prihodnjih volitvah, ako dovolijo zvišanje cen za vodo. Mesto potrebuje več denarja, da lahko operira odvodne kanale, ki so bili pred kratkim zgrajeni in ki so veljali \$20,000,000. Uprava teh kanalov velja mesto več kot en milijon dolarjev na leto, toda mestna vlada ne ve, kje bi dobila denar, ako ne zviša cene za uporabo vode. Trije republikanci so se izjavili, da bodo glasovali proti zvišanju cen za vodo, toda najbrž bodo glasovali štirje demokrati za zvišanje in zna zgoditi, da bo predlog prodril. Ako pa ne prodre, tedaj bo nekaj narobe pri upravi mestnih odvodnih kanalov.

Prve breskve

V soboto so dospele v Cleveland prve breskve iz Floride, toda poleg tega, da niso preveč okusne, so tudi precej slane v ceni.

Plačilo računov

V našem uradu lahko vsak čas plačate vse račune za plin, elektriko, vodo ali telefon. Vi dobite uradno potrdilo.

MALI OGLASI

BREZ OZIRA

kje stanujete ali delate, dr. Zupnik vam preskrbi vso potrebna zdravniško postrežbo s katero ste popolnoma zadovoljni. Ure od 9. zjutraj do 8. zv. Dr. Zupnik je že nad 20 let v slovenski naselbini in uživa vse zaupanje Slovencev. Njegov urad je

DR. ZUPNIK

6121 St. Clair Ave.

vzhod iz 62. ceste.

Murnov Martin

(Za "A. D." prestavil M. U.)

Udobno je koračil Žef za dekletom ter je opustil sleherni poizkus, da bi prekinjeni pogovor zopet pričel. Le venomer je gledal lepo postavico ter se zadovoljno muzal pred se. Potem je izvlekel pipico. V lončeni pipi pa ni hotela cev obstati. Žef je našel v hlačnem žepu kos papirja. Od tega je odtrgal tenak košček, katerega je ovil okoli cevi, a ostanek vrge ob pot.

Ko sta premagala največjo strmino, se je pot razširila, tako da bi bila lahko oba vstari hodila. A vendar je šla Cila še dober kos poti hitro naprej. Potem je nenadoma postala, pustila da se ji je fant približal, mu dala usnjati svitek ter dejala: "Kar pozabila sem — tu, vzemi svitek! Korba te mora vendar v križ tiščati."

"I, bogvari!" se je smejal Žef. "Saj sem že nosil korbe brez svitka, ki so bile poldrugi cent težje."

"Nikar mi ne trmoglavil!" je odvrnila jezno. "Le postoj malo." In ko je stal tik ob njej, je naslonila palico ob deblo ter potem z obema rokama potisnila svitek med korbo in njegov križ.

"Boglonaj, deklet!" je dejal lepo srmežljivo. "To malo teže skoro ne bi bil čutil. Saj je korba tako lahka kakor peresce. Sem se že itak čutil, kako to, da greš gori s prazno korbo? Saj ne more biti na planini nikogar več. Vsaj po času sodeč."

"Nu, seveda, so že odgnali živino, a ni dolgo ni tega!" je odgovorila Cecilija, medtem ko je šla počasi ob robu poti, tako da je lahko fant hodil vstrič nje. "Oče je menil, naj bi bila planšarica že pred tremi tedni gnala na nižje ležečo pašo. A Verona je ves čas odlašala — kar misliti si ne morem, kak vzrok bi naj dekletu imelo, da se je toliko časa držalo tu gori. Paša ni mogla biti več bogve kako dobra. Ko pa je prišlo surovo vreme in ko je kar čez noč nametalo toliko snega, je morala Verona kar kakor bi vstrelil gnati domov. Saj ni imela niti časa,

da bi pospravila v koči in shranila posodo. Seveda, ko je Verona tako nanagloma prišla z živino, je nastalo pri očetu neurje in v jezi je pognal deklet domov. Sinoči je menil, naj bi šla jaz danes gori, naj bi pospravila nekoliko po koči in zapokala posodo. On sam pa bo prišel za mano popoldne s hlapcem, da spraviša vse skupaj domov. Nu, da, in tako sem pač sedaj tu gori."

Globok dihla je sledil tem besedam. Cecilija je bila hitro govorila. Jezik ji je bilo olajšalo, ko je ugotovila, da je našla predmet za pogovor s fantom. Le škoda, da je bila stvar tako hitro povedana. To je očitvidno imel povedati globok vzdih, s katerim je zaključila svoje pripovedovanje.

Pozorno je Žef dekletu poslušal. Niti en pogled, niti ena poteza ni izdajala, da misli na druge stvari. Vsak stavek, katerega je Cecilija izgovorila, je spremljal z mrmrajočim "Tako, tako?" ali pa z razumnim gibanjem svojih obrvi. Ko je bila s svojo znanostjo pri kraju, je dejal: "Boš pa že morala trdo poprijeti. Rad bi ti pomagal — a jaz se pač mnogo ne razumem na take stvari. V planšarskih kočah se nisem nikdar spoznal. Mislim, da sem kot drvar že na svet prišel."

"Pojdi, pojdi!" se je smejala Cila. Trenutek je nje misli očitvidno nekaj drugega zapostjevalo. Potem je vprašala: "O kmetiškem delu pa boš vendar nekaj razumel?"

"Ne prav dosti! A če bi že prišlo od tega — sem že tak, da mi je treba vsako delo le enkrat videti, pa ga lahko tudi jaz opravljam. Bistvo glavo moraš pač imeti, pravo voljo in dve zdravi roki se povrhu. Saj je pri drvareh pač tako. Pri tem mi ne najdeš para daleč naokolo: vsak kaj kmalu zaozname za menoj."

Cecilija je pokimala, kakor da ji Žef s temi besedami ni povedal prav nič novega.

"Veš, vaju sem pač dela od malih nog. Fantček, dvanaest let star sem bil, ko sem že podrl svoje prvo drevo. Tistikrat mi je bilo v šalo, a šalo sem moral vzeti za resno, ko mi je umrl oče."

"Tako? Očeta nimaš več?" Cecilija je fanta gledala do brlih oči.

"Ne, nimam ga več!" je ponovil Žef. "Le še staro mamico imam, ki jo imam sapramiselsko rad."

Cecilijine oči so izdajale, kako posebno so ji te besede uga-jale. Lahno muzanje je igralo pod fantovimi brkami, medtem ko je še dalje klepetal s pri-srčnim glasom, ki mu je tako pristojal: "Mati ima bajtice. Mnogo pač ni v tej bajtici, a pravo zadovoljstvo jo bilo še vedno doma pod našo streho. Od pomladi do jeseni delam kakor zbežljan vrag, a čez zimo sem pri materi, pa živiva od tega, kar sem čez poletje zaslužil. Kaj mi je mar tega, da sem revež? Človek mora pač imeti srce na pravem mestu. Kadar sediva z materjo v gorki izbi in se tako udobno pogovarjava, tedaj ne zavidam niti najbogatejšemu gruntarju njegova premoženja. Dve zdravi roki imam, veselo razpolo-ženje in še zvesto srce povrh. In to je tudi nekaj vredno."

"Pa ne malo!" je počasi iz-

beglo Cecilijinim ustnam.

"Meniš?" se je smejal Žef. Njiju oči so se srečale in temna rudečica je pobarvala dekletova lica. Nekaj korakov sta šla tiho dalje, potem se je Žef zasmel: "Resnično! Ne bi hotel niti zamenjati z bogatim gruntarskim sinom. Če baš pride do tega, se ne dam zasmehovati od nikogar. Tiste-ga bo treba šele najti, ki bi lahko na plesišču tako plesal štajrjš, kakor ga jaz. V gorah nisem našel še nobene pečine, ki bi se mi zdela prehuda. Voda je lahko tako divja, kakor le hoče — jaz se odpeljem nanjo. V igranju citer in petju se pa tudi nikogar ne bojim. In pri streljanju na tarčo, sem še vedno gotov, da si pristrelim najboljšo nagrado. Pri vsakem veselju sem lahko prvi, kakor sem prvi pri delu. A kakor je že na svetu — pravo srce in resničen šnajd se ne da ceniti kakor vreča srebrnih tolarjev. Zato bi se zame kaj slabo izteklo, ako bi mi bilo od ljubega Boga namenjeno, da izgubim svoje srce na neprave-m mestu." Med težkim vzdihom si je šel s težko roko preko čela. Pri tem je skozi prste kugal na Cecilijo in je videl, da so ji razburjenja trepetale fine nosnice.

"Nu, glej!" je dejal po kratkem presledku, z glasom, ki je izdajal bolesten občutek. "Saj si ti sama bogata gruntarska hči. Tebi so ti tudi že najbrž tvoji ljudje vpridigali, da moraš pri svojem bodočem gledati predvsem na pas, mesto da bi mu pogledala v oči in srce. Si boš pač enkrat našla pravega, dobro podkovane-ga, ki bo, kamorkoli bo z roko segel, zagrabil za vrečo denar-ja. Ali mar ne?"

"Seveda — kaj pa sicer!" je izbruhnila Cecilija pred se. Zopet vzdih, še globlji, še težji. "Mar si si že kakega izbrala?"

"Je že mogoče."

"Da, da. Saj si lahko mislim, da so ti pri bogatih grunta-rjih vsaka vrata odprta, pa čeravno bi bila med njimi tudi taka, ki so vsa od zlata in srebra. Saj baš v tvoji sosesčini čepi eden, ki je prav dobro ob-lazinjen. Veš, moj gospodar, mladi Muren. Ta je še ledig!"

Tedaj je dekletu poskočilo, kakor da se ji je modras ovokolo noge. In Žef je osupnil nad jezo, ki je švigala iz dekletovih oči.

"Ledig, da! In tako lahk-zaradi mene ostane, dokler bo živ!" je žuborelo iz nje. "Ah, nak! Za takega, za takega, kakor je ta, se smatram vendar predobro!" Sunila je z gor-sko palico, da se je pod želez-no konico razletel kamen.

8

Da je veter zanesel trdo besedo, ki jo je Cecilija spregovorila, doli do Martina — tem-neje ne bi bil mogel gledati kakor pa je gledal sedaj, ko je stopil iz gozda na široko pot, katero je bil zasekal njegovem gozdu pomladanski vihar. Težko sope se je odkril ter si brisal potno čelo. Še mot-neji je postal njegov pogled, ko je pogledal po sončnatem prostoru, s katerega so se slišale sekire in vpijoči glasovi. Podoba pokončevanja, ki so jo gledale njegove oči, mu je oči-vidno segal globoko v dušo. Kako lep je stal tale gozd s svojimi visokimi vrhovi in ka-kor sveča ravnimi debli! In se daj! Le še posamezna zdrobljena debela so štrlela v zrak. V bujni zmedbi so ležala naoko-lo olupljena debela. Vse povsod zmeda polomljenih vej in lu-bja. Skoro za moža visoko so pokrivala tla že napol trhle ve-je. In kjer so bila tla še pre-sta, se je šopiril, kjer je pre-j rastel mehak mah, plevel, ali pa se je prikazovalo kamenje

ali pa luknje gramoza, kajti vihar je izdiral drevje kar s koreninami.

Par ducatov marljivih rok je bilo na delu. Žage so pele in vsepovsod so odmevali udar-ci sekire. Na stotine debel je bilo že odmerjenih in zloženih v skladovince, da jih zvlečejo takoj ob nastopu zime v doli-no. Odpadki teh debel, zdrob-ljena debela in močnejše veje so nasekali v les za kurjavo, ki je sedaj v velikih skladov-nicah čakal na sani, ki bodo naglo brzele po zmrznjenem snegu v vas. Les je imel pač svojo vrednost. Bila je lepa svota denarja, ki ga je mladi Muren vsled viharja zaslužil. Ako je sedaj stal tu, uprt v svojo gorsko palico in je tako resno gledal naokolo, je bilo na njegovem obrazu poznati, da bi se bil drage volje odpove-dal vsemu izkupičku in še pridjal kak tisočak svetlih goldinarjev, ko bi bil lahko kak prijazen čudež gozd zopet obudil k njega zelenemu živ-ljenju.

"Tako lep je bil moj gozd, tako lep, tako lep!"

S tem vzdihom si je Martin pokril glavo ter šel med zme-do vejvja dalje, dokler ni pri-šel do dveh drvarjev, ki sta žagala hudo zdrobljeno deblo v kratke kose. Trenutek se je z njima pogovarjal o poteku dela. Potem je nenadoma vprašal: "Kje dela Žef?"

Oba drvarja sta se smehlja-le spogledala. "Tam preko je dela," je dejal prvi, "baš tam ob poti. A zdi se mi, da si je našel družbo, ki mu bolj pri-ja kakor sekanje drvi. Gorenj-čevo deklet je šlo na planino.

Tej je pomagal nesti torbo."

"Je pač usmiljenega srca!" se je smejal drugi.

"Bo že tako! Kajti pot tja gori mu ne more biti nič po-sebnega. Saj jo je dostikrat hodil."

Martin ni spravljal niti glasu preko ust. Ob njegovih sen-cih je bila kri in zdelo se mu je, kakor bi se ledena pest ok-lenila njegovega grla. V nje-govih ušesih so odmevale za-smehljive besede drvarjev obe-nem z vsem, kar mu je pravil stari gozdar v jezi in nevolji. Sedaj je vedel, zakaj se je Žef vse poletje tako poredko pri-kazal v vasi. Več ko enkrat je Martin hvalil fantovo skrom-nost in varčnost, kajti fan-je, kakor je sam dejal, prost večere, noči in nedelje raje prebivi gori v gozdu v kolibi, katero si je zgradil ob lubja in jelkovih vej, nego pa da bi sledeč vzgledu drvarjev poga-njal težko zasluženi denar na plesiščih, za gostilniško mizo ali pa s kvartanjem. Sedaj pa je Martin razumel tisto čudno smehljanje, s katerim je fant vedno sprejemal hvalo. Sedaj je vedel, kje je koč, v kateri ni Žef svoje nedelje prespal, a niti mesečnih noči. Hitre pri-kazni so šinile mimo Martinovih oči: videl je Potokarce, kako mora uboga starka joka-ti žalosti nad hčerjo, ki je čepela doma v kotu ter stiskala obraz med roke. Prikazala se mu je Žefova postava, tako le-pa in smejoča se. Videl ga je, kako stoji v gugajočem se čolnu, Cecilijo ob nogah, oba ob-dana od viharne jezera. Gle-dal ga je, kako med ukanjem

sklepa roke okolo njega vratu. In sedaj gresta gori po sonč-nem gozdu, roko v roki. Pri-videl ob plotu, ju čul, kako se šalita in kako fant smeje od-sedista na ognjišču, haja s pušljcem za klobukom. (Dalje prihodnjič)

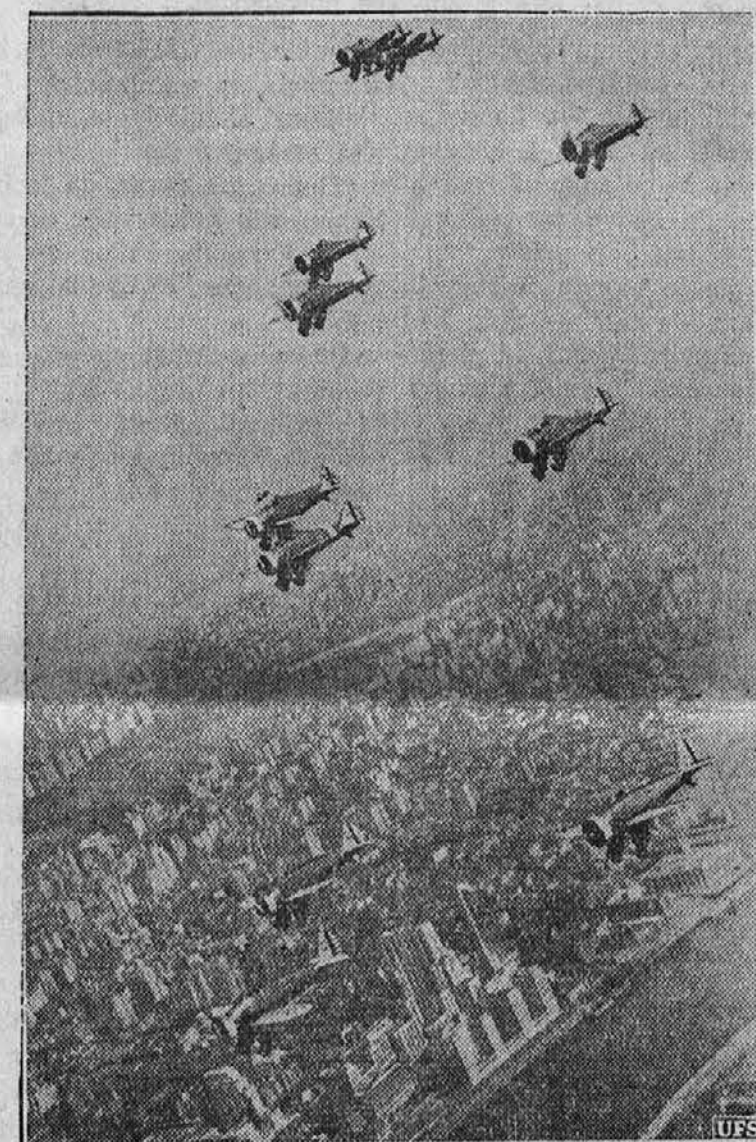
ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskar-na vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ameriški vojaški zrakoplovi so vprizorili manevre nad New Yorkom in pokazali, kako bi branili mesto, če bi ga napadel sovražnik.

Kongresnika Jerry O'Connell, demokrat iz Montane in John T. Bernard iz Minnesote, sta na sliki s svojima ženama. To sta kongresnika, ki sta rekla, da bosta šla v Jersey City in govorila na javnem trgu brez dovoljenja, toda sta v zadnjem trenutku svoj obisk odpovedala, ko sta zve-dela, da se zbira vojni veterani tam, ki so nameravali proti njima demonstracije.

SEDMAK

MOVING
6506 ST. CLAIR AVE.
15022 SARANAC ROAD
HEnderson 1920

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domo-vino točno, po dnevni cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebšćine za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2976

VLOGE

v tej posojilnici
zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washing-ton, D. C.
Sprejemamo osebne in druž-vene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 6670